

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 669: Cần Biết Không Nên Trụ, Không Chỗ Trụ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 057)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cần biết không nên trụ, không chỗ trụ, đó là chỉ trừ đi cái bệnh ấy, chứ không trừ đi cái pháp ấy. Tức là sắc, thanh, hương, vị, xúc, dùng để cúng dường chư Phật độ chúng sanh, cho đến việc nuôi dưỡng sắc thân này, thấy đều không thể bỏ đi mà không dùng. Nếu có thể không chấp trước, thì có trở ngại gì đâu, cần phải lãnh hội như vậy.】

Phật ở trên kinh bảo với chúng ta, không nên trụ vào sắc mà sanh tâm, không nên trụ vào thanh, hương, vị, xúc, pháp mà sanh tâm, nên không có chỗ trụ mà sanh cái tâm ấy (ưng vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm). Đối với hai câu ở đoạn trước này, chúng ta đều đã từng giảng qua một cách tường tận rồi. Ý của Phật là trừ đi cái bệnh vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chúng ta, dụng ý chính là ở chỗ này. Chứ không phải là tiêu trừ đi tất cả sự tướng, tất cả pháp của thế gian và xuất thế gian. Không phải trừ đi những cái này, vì những thứ này vốn dĩ vẫn có chỗ dùng.

Chúng ta ngày nay cúng Phật cũng là dùng lục trần để cúng Phật. Hoa chúng ta cúng, hoa chính là sắc; chúng ta thắp nhang trước Phật, nhang chính là mùi, là mùi hương. Chúng ta vẫn là dùng lục trần để cúng Phật. Trong Phật pháp Đại thừa, chúng ta không nhìn thấy cảnh Phật thuyết pháp, thế nhưng trong các cổ tịch lưu truyền lại, có một số manh mối mà chúng ta có thể thể hội được. Giống như những bức bích họa ở Đôn Hoàng thời cổ, hiện nay đi du lịch tham quan ở Trung Quốc, rất nhiều người đều đến Đôn Hoàng để chiêm ngưỡng nghệ thuật Phật giáo.

Thế Tôn giảng kinh, các đệ tử Thanh Văn rất đông đều ngồi ở dưới nghe, các đệ tử là hàng Bồ Tát cũng vây quanh Phật. Chư thiên, thiên nữ rải hoa, tấu nhạc, ca múa, cúng Phật, cúng dường đại chúng trong hải hội, thấy đều là dùng

lục trần để cúng dường. Điều này nói lên rằng chúng ta cúng Phật không thể rời khỏi lục trần, lục trần làm sao có thể không cần chứ! Phần trước có giảng “không trừ đi cái pháp ấy”, pháp này chính là chỉ cho lục trần. Lục pháp (sáu pháp) này chúng ta phải dùng nó, thì gọi nó là pháp: sắc, thanh, hương, vị, xúc, chính là mấy loại pháp này.

Bạn xem, trên những danh tự này không có chữ “trần”. Vì sao nó không có chữ “trần”? Bởi vì trong tâm bạn không phân biệt, không chấp trước, thì nó không phải là trần, nó sẽ không thể ô nhiễm bạn; nhưng nếu trong tâm bạn vừa khởi phân biệt, vừa sanh chấp trước, thì những pháp này liền biến thành trần. Trần chính là bụi bặm, mang đến sự ô nhiễm. Bàn của chúng ta một ngày không lau, liền bị bụi bặm bám bẩn. Những thứ này (sáu trần), bạn chỉ cần vừa khởi phân biệt, vừa sanh chấp trước, nó liền làm ô nhiễm tâm thanh tịnh của bạn, cho nên mới gọi chúng là lục trần. Giả như chúng ta đối với những thứ này không khởi phân biệt, không chấp trước nó, thì nó không gọi là trần, mà gọi là lục pháp. Liền gọi là lục pháp, chứ không gọi là trần.

Cho đến việc nuôi dưỡng sắc thân này, thân thể chúng ta ở thế gian vẫn chưa rời khỏi thế gian này, thân thể cần phải được nuôi dưỡng, cần có dinh dưỡng. Nuôi dưỡng thân thể này cũng cần đến sáu loại pháp đã nói ở phần trước: sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp. Cần những thứ này để nuôi dưỡng thân thể này. Điều không thể bỏ đi mà không dùng, trên thì cúng dường chư Phật, dưới thì nuôi dưỡng sắc thân. Nói đến việc nuôi dưỡng sắc thân, thì cũng bao gồm cả việc bố thí cho tất cả chúng sanh, thấy đều phải dùng đến.

Điều quan trọng nhất là “nếu có thể không chấp trước, thì có trở ngại gì đâu”. Căn bệnh của chúng ta chính là chấp trước. Tất cả mọi lời giáo huấn của Phật, đều là dạy dỗ chúng ta đoạn trừ đi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước mà thôi, đây chính là Phật pháp. Cần phải lãnh hội như vậy, toàn bộ ý nghĩa và nghĩa thú trong kinh văn của “Kinh Bát Nhã”, thấy đều phải từ chỗ này mà lãnh hội.